

1. Era pe vremea lui Ahaşveroş, al aceluia Ahaşveroş care domnea de la India pînă în Etiopia peste o sută douăzeci și șapte de ținuturi.
2. Împăratul Ahaşveroş ședea atunci pe scaunul lui împărătesc la Susa, în capitală.
3. În al treilea an al domniei lui, a dat un ospăț tuturor domnitorilor și slujitorilor săi. Căpeteniile oștirii Perșilor și Mezilor, mai marii și capii ținuturilor, s-au strîns înaintea lui.
4. El le-a arătat bogăția strălucită a împărăției lui și slava minunată a mărimii lui, în multe zile, timp de o sută optzeci de zile.
5. După ce au trecut aceste zile, împăratul a dat întregului popor care se afla în capitala Susa, de la cel mai mare pînă la cel mai mic, un ospăț, care a ținut șapte zile, în curtea grădinii casei împărătești.
6. Covoare albe, verzi și albastre, erau legate cu funii de in suptire și de purpură de niște verigi de argint și de niște stîlpi de marmoră. Paturi de aur și de argint stăteau pe o podeală de porfir, de marmoră, de sidex și de pietre negre.
7. Iar de băut turnau în vase de aur, de felurite soiuri. Era belșug de vin împărătesc, mulțumită dărnicii împăratului.
8. Dar nimeni nu era silit să bea, căci împăratul poruncise tuturor oamenilor din casa lui să facă după voia fiecăruia.
9. Împărăteasa Vasti a dat și ea un ospăț femeilor, în casa împărătească a împăratului Ahaşveroş.
10. A șaptea zi, pe cînd inima împăratului era veselă de vin, a poruncit lui Mehuman, Bizta, Harbona Bigta, Abagta, Zetar și Carcas, cei șapte fameni cari slujeau înaintea împăratului Ahaşveroş,
11. să aducă în fața lui pe împărăteasa Vasti, cu cununa împărătească, pentruca să arate frumuseța ei popoarelor și mai marilor săi, căci era frumoasă la chip.
12. Dar împărăteasa Vasti n-a vrut să vină, cînd a primit prin fameni porunca împăratului. Și împăratul s-a supărat foarte tare, s-a aprins de mînie.
13. Atunci împăratul a vorbit cu înțelepții cari cunoșteau obiceiurile vremii. Căci așa se puneau la cale treburile împăratului: înaintea tuturor celor ce cunoșteau legile și dreptul.
14. Avea lîngă el pe Carșena, pe Șetar, pe Admata, pe Tarsis, pe Meres, pe Marsena, pe Memucan, șapte domnitori ai Persiei și Mediei, cari vedeau fața împăratului și cari aveau locul întîi în împărăție.
15. „Ce trebuie“, a zis el, „să se facă împărătesei Vasti, după lege, pentrucă n-a împlinit ce i-a poruncit împăratul Ahaşveroş prin fameni?“
16. Memucan a răspuns înaintea împăratului și domnitorilor: „Nu numai față de împărat s-a purtat rău împărăteasa Vasti; ci și față de toți domnitorii și toate popoarele cari sînt în toate ținuturile împăratului Ahaşveroş.
17. Căci fapta împărătesei va ajunge la cunoștința tuturor femeilor, și le va face să-și nesocotească bărbații. Ele vor zice: „Împăratul Ahaşveroş a poruncit să i se aducă înainte împărăteasa Vasti, și ea nu s-a dus.“
18. Și în ziua aceasta crăiesele Persiei și Mediei, cari vor afla de fapta împărătesei, vor vorbi tot așa tuturor căpeteniilor împăratului: de aici va veni mult dispreț și mînie.
19. Dacă împăratul găsește cu cale, să se dea poruncă din partea lui și să se scrie în legile Perșilor și Mezilor, cu arătare că nu trebuie să se calce, o poruncă împărătească, după care Vasti să nu se mai arate înaintea împăratului Ahaşveroş. Iar împăratul să dea vrednicia de împărăteasă alteia, mai bună decît ea.
20. Porunca împăratului se va vesti astfel în toată împărăția lui, - căci este mare - și toate femeile vor da cinste bărbaților lor, de la mare pînă la mic.“
21. Părerea aceasta a fost primită de împărat și de domnitori, și împăratul a lucrat după cuvîntul lui Memucan.

22. A trimes scrisori tuturor ținuturilor din împărăția lui, fiecărui ținut după scrierea lui, și fiecărui popor după limba lui; ele spuneau că orice bărbat trebuie să fie stăpîn în casa lui, și că va vorbi limba poporului său.

2

1. După aceste lucruri, cînd s-a potolit mînia împăratului Ahașveroș, s-a gîndit la Vasti, la ce făcuse ea, și la hotărîrea luată cu privire la ea.
2. Atunci cei ce slujeau împăratului au zis: „Să se caute pentru împărat niște fete, fecioare și frumoase.
3. Împăratul să pună în toate ținuturile din împărăția lui dregători însărcinați să strîngă pe toate fetele, fecioare și frumoase, în capitala Susa, în casa femeilor, supt privegherea lui Hegai, famenul împăratului și pázitorul femeilor, care să le dea cele trebuincioase pentru gătit.
4. Și fata care-i va plăcea împăratului, să fie împărăteasă în locul Vastii.“ Părerea aceasta a fost primită de împărat, și așa a făcut.
5. În capitala Susa era un Iudeu numit Mardoheu, fiul lui Iair, fiul lui Șimei, fiul lui Chis, bărbat din Benjamin,
6. care fusese luat din Ierusalim printre robii strămutați împreună cu Ieconia, împăratul lui Iuda, de Nebucadnețar, împăratul Babilonului.
7. El creștea pe Hadasa, adică Estera, fata unchiului său; căci ea n-avea nici tată nici mamă. Fata era frumoasă la statură și plăcută la vedere. După moartea tatălui și a mamei sale, Mardoheu o luase de suflet.
8. Cînd s-a auzit porunca împăratului și hotărîrea lui, au fost strînse un mare număr de fete în capitala Susa, supt privegherea lui Hegai. Odată cu ele a fost luată și Estera și adusă în casa împăratului, sub privegherea lui Hegai, pázitorul femeilor.
9. Fata i-a plăcut, și a căpătat trecere înaintea lui. El s-a grăbit să-i dea cele de trebuință pentru găteală și hrană, i-a dat șapte slujnice alese din casa împăratului, și a pus-o împreună cu slujnicile ei în cea mai bună încăpere din casa femeilor.
10. Estera nu și-a făcut cunoscut nici poporul, nici nașterea, căci Mardoheu o oprise să vorbească despre aceste lucruri.
11. Și în fiecare zi Mardoheu se ducea și venea înaintea curții casei femeilor, ca să afle cum îi merge Esterei și ce se face cu ea.
12. Fiecare fată se ducea la rîndul ei la împăratul Ahașveroș, după ce timp de douăsprezece luni împlinea ce era poruncit femeilor. În timpul acesta, aveau grijă să se gătească, ungîndu-se șase luni cu untdelemn de mirt, și șase luni cu miresme de mirozne femeiești.
13. Așa se ducea fiecare fată la împărat. Și, cînd trecea din casa femeilor în casa împăratului, o lăsau să ia cu ea tot ce voia.
14. Se ducea seara; și a doua zi dimineața trecea în a doua casă a femeilor, supt privegherea lui Șaașgaz, famenul împăratului și pázitorul țiiitoarelor împăratului. Nu se mai întorcea la împărat, decît cînd ar fi dorit împăratul și ar fi chemat-o pe nume.
15. Cînd i-a venit rîndul să se ducă la împărat, Estera, fata lui Abihail, unchiul lui Mardoheu, care o înfiase, n-a cerut decît ce a fost rînduit de Hegai, famenul împăratului și pázitorul femeilor. Estera căpăta trecere înaintea tuturor celor ce o vedeau.
16. Estera a fost dusă la împăratul Ahașveroș, în casa împărătească, în luna zecea, adică luna Tebet, în al șaptelea an al domniei lui.
17. Împăratul a iubit pe Estera mai mult decît pe toate celelalte femei, și ea a căpătat trecere și iubire înaintea lui mai mult decît toate celelalte fete. I-a pus cununa împărătească pe cap, și a făcut-o împărăteasă în locul Vastii.
18. Împăratul a dat un mare ospăț tuturor domnitorilor și slujitorilor lui, un ospăț în cinstea Esterei. Cu prilejul acesta a ușurat sarcinile ținuturilor, și a împărțit daruri cu o dărnicie împărătească.
19. A doua oară, cînd s-au strîns fetele, Mardoheu ședea la poarta împăratului.
20. Estera nu-și spusese nici nașterea nici poporul, căci o oprise Mardoheu. Și ea urma acum

poruncile lui Mardoheu cu tot atîta scumpătate ca atunci cînd o creștea el.

21. În acelaș timp, pe cînd Mardoheu stătea la poarta împăratului, Bigtan și Tereș, doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, s-au lăsat biruiți de o supărare și au vrut să întindă mîna împotriva împăratului Ahașveroș.

22. Mardoheu a avut cunoștință de lucrul acesta, și a dat de știre împărătesei Estera, care l-a spus împăratului din partea lui Mardoheu.

23. Faptul fiind cercetat și găsit întocmai, cei doi fameni au fost spînzurați de un lemn. Și lucrul acesta a fost scris în cartea Cronicilor în fața împăratului.

3

1. După aceste lucruri, împăratul Ahașveroș a ridicat la putere pe Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul. L-a ridicat în cinste, și a pus scaunul lui mai pe sus de scaunele tuturor căpeteniilor cari erau lîngă el.

2. Toți slujitorii împăratului, cari stăteau la poarta împăratului, plecau genunchiul și se închinau înaintea lui Haman, căci așa era porunca împăratului cu privire la el. Dar Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina.

3. Și slujitorii împăratului, cari stăteau la poarta împăratului, au zis lui Mardoheu: „Pentru ce calci porunca împăratului?”

4. Fiindcă ei îi spuneau în fiecare zi lucrul acesta, și el nu-i asculta, l-au spus lui Haman, ca să vadă dacă Mardoheu are să se țină de hotărîrea lui; căci el spusese că este Iudeu.

5. Și Haman a văzut că Mardoheu nu-și pleca genunchiul și nu se închina înaintea lui. S-a umplut de mînie;

6. dar a crezut prea puțin pentru el să pună mîna numai pe Mardoheu, căci i se spusese din ce popor era Mardoheu, și a voit să nimicească pe poporul lui Mardoheu, pe toți Iudeii cari se aflau în toată împărăția lui Ahașveroș.

7. În luna întîi, adică luna Nisan, în al doisprezecelea an al împăratului Ahașveroș, au aruncat Pur, adică sortul, înaintea lui Haman, pentru fiecare zi și pentru fiecare lună, pînă în luna a douăsprezecea, adică luna Adar.

8. Atunci Haman a zis împăratului Ahașveroș: „În toate ținuturile împărăției tale este risipit un popor deosebit între popoare, care are legi deosebite de ale tuturor popoarelor și nu ține legile împăratului. Nu este în folosul împăratului să-l lase liniștit.

9. Dacă împăratul găsește cu cale, să se scrie o poruncă pentru ca ei să fie nimiciți, și eu voi cîntări zece mii de talanți de argint în mîinile slujbașilor, ca să-i ducă în vistieria împăratului.”

10. Împăratul și-a scos inelul din deget, și l-a dat lui Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrăjmașul Iudeilor.

11. Și împăratul a zis lui Haman: „Îți dăruiesc și argintul și pe poporul acesta; fă cu el ce vei voi.”

12. Logofeții împăratului au fost chemați în a treisprezecea zi a lunii întîi, și au scris în totul cum a poruncit Haman, mai marilor oștirii, dregătorilor fiecărui ținut și căpeteniilor fiecărui popor, fiecărui ținut după scrierea lui și fiecărui popor după limba lui. Au scris în numele împăratului Ahașveroș, și au pecetluit scrisorile cu inelul împăratului.

13. Scrisorile au fost trimese prin alergători în toate ținuturile împăratului, ca să nimicească, să omoare și să peardă pe toți Iudeii, tineri și bătrîni, prunci și femei, și anume într-o singură zi, în ziua a treisprezecea a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar, și să li se prade averile.

14. Aceste scrisori cuprindeau porunca împăratului care trebuia vestită în fiecare ținut, și îndemneau pe toate popoarele să fie gata pentru ziua aceea.

15. Alergătorii au plecat în grabă mare, după porunca împăratului.

Porunca a fost vestită și în capitala Susa. Și pe cînd împăratul și Haman stăteau și beau, cetatea Susa era îngrozită.

1. Mardoheu, aflînd tot ce se petrecea, și-a sfișiat hainele, s-a îmbrăcat cu un sac și s-a presărat cu cenușă. Apoi s-a dus în mijlocul cetății, scoțînd cu putere strigăte amare,
2. și a mers pînă la poarta împăratului, a cărei intrare era oprită oricui era îmbrăcat cu un sac.
3. În fiecare ținut unde ajungea porunca împăratului și hotărîrea lui, a fost o mare jale printre Iudei; posteau, plîngeau și se boceau, și mulți se culcau în sac și cenușă.
4. Slujnicele Esterei și famenii ei au venit și i-au spus lucrul acesta. Și împărăteasa a rămas îngrozită. A trimis haine lui Mardoheu ca să-l îmbrace, și să ia sacul de pe el, dar el nu le-a primit.
5. Atunci Estera a chemat pe Hatac, unul din famenii pe cari-i pusese împăratul în slujba ei, și l-a însărcinat să se ducă să întrebe pe Mardoheu ce înseamnă lucrul acesta și de unde vine.
6. Hatac s-a dus la Mardoheu în locul deschis al cetății, înaintea porții împăratului.
7. Și Mardoheu i-a istorisit tot ce i se întîmplase, și i-a spus suma de argint pe care făgăduise Haman că o va da vistieriei împăratului în schimbul măcelării Iudeilor.
8. I-a dat și cuprinsul poruncii vestite în Susa în vederea nimicirii lor, ca s-o arate Esterei și să-i spună totul. Și a poruncit ca Estera să se ducă la împărat să-l roage și să stăruiască de el pentru poporul său.
9. Hatac a venit și a spus Esterei cuvintele lui Mardoheu.
10. Estera a însărcinat pe Hatac să se ducă să spună lui Mardoheu:
11. „Toți slujitorii împăratului și poporul din ținuturile împăratului știu că este o lege care pedepsește cu moartea pe oricine, fie bărbat fie femeie, care intră la împărat, în curtea dinăuntru, fără să fie chemat. Numai acele scapă cu viață, căruia îi întinde împăratul toiagul lui împărătesc de aur. Și eu n-am fost chemată la împărat de treizeci de zile.“
12. Cînd s-au spus cuvintele Esterei lui Mardoheu,
13. Mardoheu a trimis următorul răspuns Esterei: „Să nu-ți închipui că numai tu vei scăpa dintre toți Iudeii, pentrucă ești în casa împăratului.
14. Căci, dacă vei tăcea acum, ajutorul și izbăvirea vor veni din altă parte pentru Iudei, și tu și casa tatălui tău veți peri. Și cine știe dacă nu pentru o vreme ca aceasta ai ajuns la împărăție?“
15. Estera a trimis să spună lui Mardoheu:
16. „Du-te, strînge pe toți Iudeii cari se află în Susa, și posteți pentru mine, fără să mîncăți nici să beți, trei zile, nici noaptea, nici ziua. Și eu voi posti odată cu slujnicele mele; apoi voi intra la împărat, în ciuda legii; și, dacă va fi să per, voi peri.“
17. Mardoheu a plecat, și a făcut tot ce-i poruncise Estera.

1. A treia zi, Estera s-a îmbrăcat cu hainele împărătești și a venit în curtea dinlăuntru a casei împăratului, înaintea casei împăratului. Împăratul ședea pe scaunul lui împărătesc, în casa împărătească, în fața ușii casei.
2. Cînd a văzut împăratul pe împărăteasa Estera în picioare în curte, ea a căpătat trecere înaintea lui. Și împăratul a întins Esterei toiagul împărătesc, pe care-l ținea în mînă. Estera s-a apropiat, și a atins vîrful toiagului.
3. Împăratul i-a zis: „Ce ai tu, împărăteasă Estero, și ce ceri? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, îți voi da.“
4. Estera a răspuns: „Dacă împăratul găsește cu cale, să vină împăratul astăzi cu Haman la ospățul pe care i l-am pregătit.“
5. Și împăratul a zis: „Duceți-vă îndată și aduceți pe Haman, cum dorește Estera.“
Împăratul s-a dus cu Haman la ospățul pe care-l pregătise Estera.
6. Și pe cînd beau vin, împăratul a zis Esterei: „Care este cererea ta? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.“
7. Estera a răspuns: „Iată ce cer și ce doresc.
8. Dacă am căpătat trecere înaintea împăratului, și dacă găsește cu cale, împăratul să-mi împlinească

cererea și să-mi facă dorința, să mai vină împăratul cu Haman și la ospățul pe care li-l voi pregăti, și mâine voi da răspuns împăratului după porunca lui.“

9. Haman a ieșit în ziua aceea, vesel și cu inima mulțumită. Dar, când a văzut, la poarta împăratului, pe Mardoheu care nu se scula nici nu se mișca înaintea lui, s-a umplut de mînie împotriva lui Mardoheu.

10. A știut totuș să se stăpînească, și s-a dus acasă. Apoi a trimis să aducă pe prietenii săi și pe nevastă-sa Zereș.

11. Haman le-a vorbit despre strălucirea bogățiilor lui, despre numărul fiilor săi, despre tot ce făcuse împăratul ca să-l ridice în vrednicie, și despre locul pe care i-l dăduse mai pesus de căpeteniile și slujitorii împăratului.

12. Și a adăugat: „Eu sînt chiar singurul pe care împărăteasa Estera l-a primit împreună cu împăratul la ospățul pe care l-a făcut, și sînt poftit și pe mâine la ea cu împăratul.

13. Dar toate acestea n-au niciun preț pentru mine, cîtă vreme voi vedea pe Mardoheu, Iudeul acela, sezînd la poarta împăratului.“

14. Nevastă-sa Zereș, și toți prietenii lui i-au zis: „Să se pregătească o spînzurătoare înaltă de cincizeci de coți, și mâine dimineață cere împăratului ca Mardoheu să fie spînzurat. Apoi vei merge vesel la ospăț cu împăratul.“ Păreră aceasta a plăcut lui Haman, și a pus să pregătească spînzurătoarea.

6

1. În noaptea aceea, împăratul n-a putut să doarmă, și a poruncit să-i aducă lîngă el cartea aducerilor aminte, Cronicile. Le-au citit înaintea împăratului,

2. și s-a găsit scris ce descoperise Mardoheu cu privire la Bigtan și Tereș, cei doi fameni ai împăratului, păzitorii pragului, cari voiseră să întindă mîna asupra împăratului Ahașveroș.

3. Împăratul a zis: „Ce cinste și mărire i s-a făcut lui Mardoheu pentru aceasta?“ „Nu i s-a făcut nimic,“ au răspuns cei ce slujeau împăratului.

4. Atunci împăratul a zis: „Cine este în curte?“ - Haman venise în curtea de afară a casei împăratului, să ceară împăratului să spînzure pe Mardoheu pe lemnul pe care-l pregătise pentru el. -

5. Slujitorii împăratului i-au răspuns: „Haman este în curte.“ Și împăratul a zis: „Să intre.“

6. Haman a intrat, și împăratul i-a zis: „Ce trebuie făcut pentru un om pe care vrea să-l cinstească împăratul?“ Haman și-a zis în sine: „Pe cine altul decît pe mine ar vrea împăratul să-l cinstească?“

7. Și Haman a răspuns împăratului: „Omului pe care vrea împăratul să-l cinstească,

8. trebuie să i se aducă haina împărătească, aceea cu care se îmbracă împăratul, și calul pe care călărește împăratul, și să i se pună cununa împărătească pe cap.

9. Să se dea haina și calul uneia din căpeteniile de seamă ale împăratului, apoi să îmbrace cu haina pe omul acela pe care vrea să-l cinstească împăratul, să-l plimbe călare pe cal prin locul deschis al cetății, și să se strige înaintea lui: „Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!“

10. Împăratul i-a zis lui Haman: „Ia îndată haina și calul, cum ai zis, și fă așa Iudeului Mardoheu, care șade la poarta împăratului. Nu lăsa nefăcut nimic din ce ai spus.“

11. Și Haman a luat haina și calul, a îmbrăcat pe Mardoheu, l-a plimbat călare pe cal prin locul deschis al cetății, și a strigat înaintea lui: „Așa se face omului pe care vrea împăratul să-l cinstească!“

12. Mardoheu s-a întors la poarta împăratului, și Haman s-a dus în grabă acasă, mîhnit și cu capul acoperit.

13. Haman a istorisit nevastei sale Zereș și tuturor prietenilor săi tot ce i se întîmplase. Și înțelepții lui, și nevastă-sa Zereș, i-au zis: „Dacă Mardoheu, înaintea căruia ai început să cazi, este din neamul Iudeilor, nu vei putea face nimic împotriva lui, ci vei cădea înaintea lui.“

14. Pe cînd îi vorbeau ei încă, au venit famenii împăratului și au luat îndată pe Haman la ospățul pe care-l pregătise Estera.

1. Împăratul și Haman s-au dus la ospăț la împărăteasa Estera.
 2. În această a doua zi, împăratul a zis iarăș Esterei, pe cînd beau vin: „Care este cererea ta, împărăteasă Estero? Ea îți va fi împlinită. Ce dorești? Chiar dacă ai cere jumătate din împărăție, o vei căpăta.“
 3. Împărăteasa Estera a răspuns: „Dacă am căpătat trecere înaintea ta, împărate, și dacă găsește cu cale împăratul, dă-mi viața: iată cererea mea; și scapă pe poporul meu: iată dorința mea!
 4. Căci eu și poporul meu sîntem vînduți să fim nimiciți, junghiați și prăpădiți. Măcar dacă am fi vînduți să fim robi și roabe, aș tăcea, dar vrăjmașul n-ar putea să înlocuiască pierderea făcută împăratului.“
 5. Împăratul Ahașveroș a luat cuvîntul, și a zis împărătesei Estera: „Cine și unde este acela care are de gînd să facă așa?“
 6. Estera a răspuns: „Apăsătorul, vrăjmașul, este Haman, răul acesta!“ Haman a rămas îngrozit în fața împăratului și a împărătesei.
 7. Și împăratul, în mînia lui, s-a sculat și a părăsit ospățul, și s-a dus în grădina casei împărătești. Haman a rămas să-și ceară viața dela împărăteasa Estera, căci vedea bine că pierderea lui era hotărîită în mintea împăratului.
 8. Cînd s-a întors împăratul din grădina casei împărătești în odaia ospățului, a văzut pe Haman că se aruncase spre patul pe care era Estera, și i-a zis: „Cum, să mai și silești pe împărăteasă, la mine, în casa împărătească?“
- Cum au ieșit cuvintele acestea din gura împăratului, i-au și acoperit fața lui Haman.
9. Și Harbona, unul din fameni, a zis în fața împăratului: „Iată, spînzurătoarea pregătită de Haman pentru Mardoheu, care a vorbit spre binele împăratului, este ridicată în casa lui Haman, la o înălțime de cincizeci de coți.“ Împăratul a zis: „Haman să fie spînzurat pe ea!“
 10. Și au spînzurat pe Haman pe spînzurătoarea pe care o pregătise el pentru Mardoheu. Și mînia împăratului s'a potolit.

1. În aceeași zi, împăratul Ahașveroș a dat împărătesei Estera casa lui Haman, vrăjmașul Iudeilor. Și Mardoheu a venit înaintea împăratului, căci Estera arătase legătura ei de rudenie cu el.
2. Împăratul și-a scos inelul, pe care-l luase înapoi dela Haman, și l-a dat lui Mardoheu. Estera, din partea ei, a pus pe Mardoheu peste casa lui Haman.
3. Apoi Estera a vorbit din nou înaintea împăratului. S-a aruncat la picioarele lui, a plîns, l-a rugat să oprească urmările răutății lui Haman, Agaghitul, și izbînda planurilor lui împotriva Iudeilor.
4. Împăratul a întins toiagul împărătesc de aur Esterei, care s-a ridicat și a stat în picioare înaintea împăratului.
5. Ea a zis atunci: „Dacă împăratul găsește cu cale și dacă am căpătat trecerea înaintea lui, dacă lucrul pare potrivit împăratului, și dacă eu sînt plăcută înaintea lui, să se scrie ca să se întoarcă scrisorile făcute de Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, și scrise de el cu gînd să peardă pe Iudeii cari sînt în toate ținuturile împăratului.“
6. Căci cum aș putea eu să văd nenorocirea, care ar atinge pe poporul meu, și cum aș putea să văd nimicirea neamului meu?“
7. Împăratul Ahașveroș a zis împărătesei Estera și Iudeului Mardoheu: „Iată, am dat Esterei casa lui Haman, și el a fost spînzurat pe spînzurătoare, pentru că întinsese mîna împotriva Iudeilor.“
8. Scrieți dar în folosul Iudeilor cum vă va plăcea, în numele împăratului, și pecetluiți cu inelul împăratului. Căci o scrisoare scrisă în numele împăratului și pecetluită cu inelul împăratului nu poate fi desființată.“
9. Logofeții împăratului au fost chemați în vremea aceea, în a douăzeci și treia zi a lunii a treia, adică luna Sivan, și au scris, după tot ce a poruncit Mardoheu, Iudeilor, căpeteniilor oștirii, dregătorilor și mai marilor celor o sută douăzeci și șapte de ținuturi așezate de la India la Etiopia,

fiecărui ținut după scrierea lui, fiecărui popor după limba lui, și Iudeilor după scrierea și limba l
10. Au scris în numele împăratului Ahașveroș, și au pecetluit cu inelul împăratului. Au trimis scrisorile prin alergători, călări pe cai și catîri născuți din iepe.

11. Prin aceste scrisori, împăratul dădea voie Iudeilor, ori în care cetate ar fi fost, să se adune și să-și apere viața, să nimicească, să omoare și să peardă, împreună cu pruncii și femeile lor, pe toți aceia din fiecare popor și din fiecare ținut cari ar lua armele să-i lovească, și să le prădeze averile.

12. Aceasta să se facă într-o singură zi, în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, și anume în a treisprezecea zi a lunii a douăsprezecea, adică luna Adar.

13. Aceste scrisori cuprindeau hotărîrea care trebuia vestită în fiecare ținut, și dădeau de știre tuturor popoarelor că Iudeii stau gata pentru ziua aceea ca să se răzbune pe vrăjmașii lor.

14. Alergătorii, călări pe cai și pe catîri, au plecat îndată și în toată graba, după porunca împăratului. Hotărîrea a fost vestită și în capitala Susa.

15. Mardoheu a ieșit dela împărat, cu o haină împărătească albastră și albă, cu o mare cunună de aur, și cu o mantie de in subțire și de purpură. Cetatea Susa striga și se bucura.

16. Pentru Iudei nu era decît fericire și bucurie, veselie și slavă.

17. În fiecare ținut și în fiecare cetate, pretutindenii unde ajungea porunca împăratului și hotărîrea lui, a fost între Iudei bucurie și veselie, ospete și zile de sărbătoare. Și mulți oameni dintre popoarele țării s'au făcut Iudei, căci îi apucase frica de Iudei.

9

1. În luna a douăsprezecea, adică luna Adar, în a treisprezecea zi a lunii, ziua în care avea să se aducă la îndeplinire porunca și hotărîrea împăratului, și cînd vrăjmașii Iudeilor nădăjduiseră să stăpînească peste ei, s-a întîmplat tocmai dimpotrivă, că Iudeii au stăpînit asupra vrăjmașilor lor.

2. Iudeii s-au strîns în cetățile lor, în toate ținuturile împăratului Ahașveroș, ca să pună mîna pe ceice căutau să-i peardă. Nimeni n-a putut să le stea împotrivă, căci frica de ei apucase pe toate popoarele!

3. Și toți mai marii ținuturilor, căpeteniile oștirii, dregătorii, slujbașii împăratului, au sprijinit pe Iudei, din pricina fricei pe care le-o însufla Mardoheu.

4. Căci Mardoheu era puternic în casa împăratului, și faima lui se răspîndea în toate ținuturile, pentru că ajungea din ce în ce mai puternic.

5. Iudeii au ucis cu lovituri de sabie pe toți vrăjmașii lor, i-au omorît și i-au prăpădit. Au făcut ce au vrut cu vrăjmașii lor.

6. În capitala Susa, Iudeii au ucis și au prăpădit cinci sute de oameni,

7. și au junghiat pe Parșandata, Dalfon, Aspata,

8. Porata, Adalia, Aridata,

9. Parmașta, Arizai, Aridai, și Vaiezata,

10. cei zece fii ai lui Haman, fiul lui Hamedata, vrăjmașul Iudeilor. Dar n-au pus mîna pe averile lor.

11. În ziua aceea, numărul celor ce fuseseră uciși în capitala Susa a ajuns la cunoștința împăratului.

12. Și împăratul a zis împărătesei Estera: „Iudeii au ucis și au prăpădit în capitala Susa cinci sute de oameni și pe cei zece fii ai lui Haman. Ce vor fi făcut în celelalte ținuturi ale împăratului?... Care-ți este cererea? Ea îți va fi împlinită. Ce mai dorești? Vei căpăta.“

13. Estera a răspuns: „Dacă împăratul găsește cu cale, să fie îngăduit Iudeilor cari sînt la Susa să facă și mine după porunca de azi, și să spînzure pe lemn pe cei zece fii ai lui Haman.“

14. Și împăratul a poruncit să se facă așa. Porunca a fost adusă la cunoștința poporului din Susa. Au spînzurat pe cei zece fii ai lui Haman.

15. Iudeii cari se aflau în Susa s'au strîns din nou în a patrusprezecea zi a lunii Adar, și au ucis în Susa trei sute de oameni. Dar n-au pus mîna pe averile lor.

16. Ceialți Iudei din celelalte ținuturi ale împăratului s-au strîns și și-au apărat viața. Au căpătat astfel odihnă, scăpînd de vrăjmașii lor, și au ucis șaptezeci și cinci de mii din cei ce le erau vrăjmași. Dar n'au pus mîna pe averile lor.

17. Aceste lucruri s-au întîmplat în a treisprezecea zi a lunii Adar. În ziua a patrusprezecea, Iudeii s-au odihnit, și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.
18. Cei ce se aflau la Susa, s-au strîns în ziua a treisprezecea și a patrusprezecea, dar în ziua a cincisprezecea s-au odihnit, și au făcut din ea o zi de ospăț și de bucurie.
19. De aceea Iudeii dela țară, cari locuiesc în cetăți fără ziduri, au făcut din ziua a patrusprezecea a lunii Adar o zi de bucurie, de ospăț și de sărbătoare, în care își trimet daruri unii altora.
20. Mardoheu a scris aceste lucruri, și a trimes scrisori tuturor Iudeilor din toate ținuturile împăratului Ahașveroș, de aproape și din depărtare.
21. Le poruncea să prăznuiască în fiecare an ziua a patrusprezecea și a cincisprezecea a lunii Adar,
22. ca zile în cari căpătaseră odihnă, scăpînd de vrajmașii lor. Le-a poruncit să prăznuiască luna în care întristarea lor se prefăcuse în bucurie și jalea lor în zi de sărbătoare, și să facă din aceste zile niște zile de ospăț și de bucurie, cînd să-și trimeată daruri de mîncare unii altora și să împartă daruri celor lipsiți.
23. Iudeii s-au îndatorat să facă ceeace și începuseră să facă și ce le scrisese Mardoheu.
24. Căci Haman, fiul lui Hamedata, Agaghitul, vrăjmașul tuturor Iudeilor, făcuse planul să-i peardă, și aruncase Pur, adică sorțul, ca să-i omoare și să-i nimicească.
25. Dar Estera, venind înaintea împăratului, împăratul a poruncit în scris să întoarcă asupra capului lui Haman planul cel rău pe care-l făcuse împotriva Iudeilor, și să-l spînzure pe lemn, pe el și pe fiii lui.
26. De aceea zilele acestea s-au numit Purim, dela numirea Pur.
Potrivit cu tot cuprinsul acestei scrisori, potrivit cu cele ce văzuseră ei înșiși și potrivit cu cele ce li se întîmplaseră,
27. Iudeii au luat pentru ei, pentru sămînța lor, și pentru toți ceice se vor lipi de ei, hotărîrea și îndatorirea neschimbăcioasă ca să prăznuiască în fiecare an aceste două zile, în felul rînduit, și la vremea hotărîtă.
28. Zilele acestea trebuiau să fie pomenite și prăznuite din neam în neam, în fiecare familie, în fiecare ținut și în fiecare cetate. Și zilele acestea Purim nu trebuiau desființate niciodată din mijlocul Iudeilor, nici să se șteargă aducerea aminte de ele printre urmașii lor.
29. Împărăteasa Estera, fata lui Abihail, și Iudeul Mardoheu au scris stăruitor a doua oară pentruca să întărească scrisoarea privitoare la Purim.
30. Au trimes scrisori tuturor Iudeilor, în cele o sută douăzeci și șapte de ținuturi ale împăratului Ahașveroș. Ele cuprindeau cuvinte de pace și de credincioșie,
31. întărind ținerea acestor zile Purim, la vremea hotărîtă, cum le rînduiseră Iudeul Mardoheu și împărăteasa Estera pentru ei, și cum și le rînduiseră și pentru ei înșiși și pentru sămînța lor, cu prilejul postului lor și țipetelor lor.
32. Porunca Esterei a întărit așezarea acestei sărbători Purim, și lucrul acesta a fost scris în carte.

10

1. Împăratul Ahașveroș a pus un bir asupra țării și asupra ostroavelor mării.
2. Toate faptele privitoare la puterea și isprăvile lui, și amănuntele despre mărimea la care a ridicat împăratul pe Mardoheu, nu sînt scrise în cartea Cronicilor împăraților Mezilor și Perșilor?
3. Căci Iudeul Mardoheu era cel dintîi după împăratul Ahașveroș. El era cu vază între Iudei și iubit de mulțimea fraților săi, căci a căutat binele poporului său și a vorbit pentru fericirea întregului său neam.